

ДѳЛО

Выходить во Львѳвъ ще Вторника, Четверга и Суботы
срѳдъ рускихъ святыхъ о 5-ѳй год. поп. Литер. додатокъ
бѳблотека найнам. повѳстей" выходить по 2 печат. ар-
шѳнъ кожного 15-го и послѳдного дня кожного мѳсѳца.
Редакцїя "Администрацїя" подѳ Ч. 44 улицы Галицка.
Рукѳписи звертаються лишь на попередне застереженье
Оголошеня принимаются по цѳнѳ 6 кр. бѳгь одной
стрѳчки печатной, въ рубр. "Надѳслане" по 20 кр. а. в.
Редакцїи неопечатанїи вѳльнїи отъ порта.
Предьяту и иссераты принимаютъ: У Львѳвъ Адмї-
страцїя "Дѳла" У Вѳднїи Haasenstein & Vogler, Wall-
schgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter,
Habelungengasse 4. Въ Франкфуртѳ M. Haasenstein & Vo-
ler, E. L. Daube & Co. Въ Парижї Agence Havas. Въ Рос-
їи Редакцїя "Кїевской Старїны" въ Кїевѳ, почтовый
ряды и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѳ Дери-
асовская ул., Д. Ралли 9.

Предплатъ на "Дѳло" для Австрїи: для Россїи:
на цѳлнїй рѳкъ . . . 12 зр. на цѳлнїй рѳкъ . . . 12 рубл.
на пѳвъ року . . . 6 зр. на пѳвъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 8 зр. на чверть року . . . 8 рубл.
съ дод. "Библїотеки": съ дод. "Библїотеки":
на цѳлнїй рѳкъ . . . 16 зр. на цѳлнїй рѳкъ . . . 16 рубл.
на пѳвъ року . . . 8 зр. на пѳвъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.
на самѳ додатокъ: на самѳ додатокъ:
на цѳлнїй рѳкъ . . . 5 зр. на цѳлнїй рѳкъ . . . 5 рубл.
на пѳвъ року . . . 2-50 зр. на пѳвъ року . . . 2-50 р.
Для Заграничь, окрѳмъ Россїи:
на цѳлнїй рѳкъ . . . 15 зр.
на пѳвъ року . . . 7-50 зр.
на чверть року . . . 3-75 зр.
съ дод. "Библїотеки": на самѳ додатокъ:
на цѳлнїй рѳкъ . . . 19 зр. на цѳлнїй рѳкъ . . . 6 зр.
Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Рухъ выборчїй.

Рускїй выборчїй комитетъ повѳ-
говый въ Золочевѳ запрашуе Вп. выбор-
чѳвъ округа выборчого Золочевѳ-Зборѳвъ-Олесько-
Перемышляны-Галияны на передвыборче зѳ-
браньѳ, котре ѳбудесе дня 26 лат. мая 1885 о
2 годнїи зѳ полудня въ сали Рады повѳтовой въ
Золочевѳ.

Бродскїй комитетъ повѳговый пѳ-
редвыборчїй запрашае выборчѳвъ староства
Бродского и кандидата на посла до рады держав-
ной рускимъ центральнымъ комитетомъ выбор-
чїи назначеного, чтобы въ цѳлїи представлѳня
кандидата выборчїи и остаточного порозумѳня
мїжъ собою самыхъ выборчѳвъ, зѳбралося въ Бро-
дахъ, въ готелю Европейскомъ, при улицы Львѳв-
ской, дня 26 лат. мая о 12-тѳй годнїи въ полу-
днѳ. Предсѳвателю комитету. Суходолы дня 19
мая 1885.

Отъ Вп. о. Іоана Озаркевича одержали
мы до умѳщѳня въ "Дѳло" слѳдующе Заав-
ление:

"Въ цѳлїи усунѳня всякихъ поголосокъ заяв-
ляю, що я тѳлько въ одной окружїи выборчїи
Коломыя-Снятынѳ-Косѳвъ зѳ меншихъ посѳлѳ-
стей на посла до рады державной кандидую, и
ѳтъ той кандидатуры до послѳдней рѳшающей
хвилї въ жадѳнѳ способѳ не ѳтотуплю. — Во-
лехѳвъ дня 19 мая 1885. Іоанъ Озаркевичъ, був-
шїй посолъ до рады державной и парохъ въ Бо-
лехѳвъ."

Отъ Калуща пишуть намъ: Не было фа-
тальнїишой гадки, якъ оставити т. зв. митрополи-
чїи кандидатурѳ. Отъ хвилї, якъ тѳлько появи-
лася кандидатура крыл. о. Сѳнгалевича, мїжъ на-
родомъ пѳшло невдоволенье; теперь же, коли цен-
тральный комитетъ польскїй формально вже поста-
вилъ митрополичаго кандидата своимъ кандидатомъ,
народъ весь рѳшучо станувъ противъ него. Ста-
новище священникѳвъ дуже прикре. За митрополи-
чїи кандидатомъ агитуютъ органы правитель-
ства и воакого рода агенты, вознїи, жиды, що
все досїи вели деморализацїи агитацїю за поль-
скимъ кандидатомъ. Народъ же стоитъ непохитно
за своимъ кандидатомъ, п. Романчукомъ и дивуетъ,
що се значить, що польскїй и жидѳвскїй аги-
таторы ведутъ завзяту борбу за рускимъ свяще-

никомъ, "не що више — кажуть, — лишь кѳн-
ды знохалася съ паньми и жидами"... Яке тутъ
становище заняти священникови-патриѳтови? Не
можна було вже вымыслити гѳршого плану, чтобы
кларъ цѳлковито ѳтѳлїити ѳтъ народа! Треба при-
знати, що цѳлнїй той проскѳтъ мусѳвъ выйти ѳтъ яко-
госъ дуже гениального политика! Але-жь що зѳ того
выйде? Чи проскѳтанты роздумали надѳ далекосяга-
ющею сего кроку? Чи бездна, що мас розѳлїити духо-
венство ѳтъ народу дастся чимъ-небудѳ запов-
ницїи? Дїя насъ було бы далеко лїпше, коли бѳ
на посла выйшовъ найзагорѳльшїй Ляхъ, абы
тѳлько народъ не лишився послѳдней опкры того
пѳетизму, съ якимъ до теперѳ ѳтносїеся до ово-
нихъ природныхъ учителей. Тому ляхови, тѳй
правдивѳй катастрофѳ для рускои справы, далосѳъ
бы ще хочъ въ части тымъ зарадити, коли бѳ
правительственно-польско-митрополичїи кандидатъ
официально зрѳспнгувавъ зѳ овои кандидатуры.
Кандидатура о. Сѳнгалевича не устоитъ; цѳле
руске селянство и мѳщанство стоитъ безъ-
условно за п. Романчукомъ. О. Сѳнгалевичъ если
бы выйшовъ, то тѳлько хїба прѳсею урядовою
— на селянъ и польскими та жидѳвскими аги-
тацїями и голосами. Кандидатура его поставлена
за пѳзно и неформально, дїятого мы зѳ засады
съ тою кандидатурою згодитися не можемо. Тѳже
еще разъ кажемо: одной мирной выхѳдъ для
обоихъ сторѳнъ, народа и духовенства, була бы
резїгнацїя крыл. о. Сѳнгалевича зѳ кандидатуры.

Зѳ Доляны пишуть намъ: Нѳколы До-
ляна при выборахъ не була въ щасливѳй
ситуацїи, не есть и теперь. Польскїй цен-
тральный комитетъ противъ волѳ Русанѳвъ-вы-
борчѳвъ именуе кандидатомъ крыл. о. Сѳнгале-
вича, котрого поширае нашъ Впр. митрополитъ, а
власть политична живаеае вѳсѳхъ средствъ, чтобы
его выѳбръ запевнити. Селане бажають п. Ро-
манчука. Поляки и жиды мали оногды зѳбрание
въ Долянѳ и згодилисѳ поширати о. Сѳнгалевича,
всякими легальными и нелегальными средствами.
Въ мысль того рѳшеня ѳтбулиося въ Долянѳ прав-
ыборы. О дни правыборѳвъ нїхто не знавъ.
Доперва о 9 годнїи передѳ самими правыборами
розѳболано вѳсѳхъ до диспозицїи стоячихъ посѳпа-
кѳвъ и жидѳвъ скликати громадянъ до громад-
ской канцелярїи. Розумѳеся при такѳмъ станѳ
рѳчи сталося такъ, якъ було укართვეано: зѳ
правыборчѳвъ грѳческого обряду явилися тѳлько
три! Посѳпаки приготѳвили вже и хѳали въ ру-

ки каждому правыборчеви картки съ именами
выборчѳвъ, розумѳеся, любыхъ жидѳвско-поль-
ской кличѳ. Мїжъ рускимъ мѳщанствомъ, мїжъ
доокреотнымъ селянствомъ и середѳ всеї интел-
лигенци рускои пануе страшно зворушенье. Що
то буде?!

Зѳ Бобрѳцкого пишуть намъ, що тамъ
власть политична розвивае велику агитацїю за
правительственно митрополичїи кандидатомъ о.
крыл. Сѳнгалевичемъ. "Жиды, котрїи все идуть
туды, де бачуть правительство, симъ разомъ я-
вляються ярыми агитаторами за о. Сѳнгалевичемъ.
Пѳтѳшно то слухати, якъ нехристы величаютъ
передѳ селянами о. Сѳнгалевича. "То наибѳльшїй
ксьондзъ у Львѳвъ, — говорятъ они, — заразъ
першїй по митрополитѳ; ѳнъ вамъ церкву выму-
руе; ѳнъ що охоче, то Найяснїшїй Панъ зрѳ-
битъ", и т. п. — Въ селѳ Пѳдѳярковѳ, бобрѳцкого
повѳта, громада выготѳвила листу правыборчѳвъ
въ рускомъ языкѳ, — ц. к. староство ѳткї-
нуло. Громада знову ѳтослала ц. к. староству
руску листу выборчу, — староство зновъ звер-
нуло и наложило кару 2 зр. Таке то у насъ
дѳеся!"

Зѳ пѳдѳ Бѳлого Камѳня пишуть
намъ: Давнїише вже була згадка, що Бѳлока-
менецкїй мѳщане двигаютъ и дакувати незвы-
чайнымъ трудамъ ихъ проводника, о. С. Лѳсюка,
заняли нынѳ догично народного жїтя найперше
мѳще въ цѳлѳй Золочѳвщинѳ. Въ короткѳмъ ча-
сѳ заснували читальню, хоральный ѳпѳвъ, дали
музыкально декламаторскїй вечерницѳ, постанови-
ли побудувати читальню на великїй розмѳры, и
такъ тяжко добываючися лѳншої долѳ, нѳкого
не зачѳпаючи, поступали съ наибѳльшою
розвагою и оглядностею впередѳ. И такъ на-
дѳйшовъ для нихъ памятный день правыбо-
рѳвъ д. 13 мая с. р. Выслухавши службы Бо-
жїи въ мѳщевѳй церкѳвѳ и порозумѳвшїи мїжъ
собою (що прѳцѳ не забороняе нїяке право цѳ-
сарске) приступили до голосованя и вже на са-
момъ початку побачили на овоє дяво, що про-
тивъ мѳщанъ стануло до борбы все, що не рус-
ко-мѳщаньске. И такъ: 1) воѳ жиды (кромѳ
одного ѳбдного крапца, що голосувавъ на руско-
го священника и за то заказано ему давати жи-
дѳвску або яку-небудѳ паньску одежу до работы);
2) перекинчики (т. зв. давнїи Русины, що по-
переходили на лат. обрядѳ); 3) двѳрскїи лизу-

ны, що зворушили навѳтъ своего старенького па-
на, котрїй господарючи черезъ цѳле свое жї-
тье не мѳшався до нѳякой вѳры анѳ народности;
4) учитель народнїи мѳщевѳой школы, пш. Вино-
градскїй, о. Крушницкїй и кс. катихизѳ Прухниц-
кїй (въ тамошнѳй школѳ дѳются такїи рѳчи, про
котрїи инсп. Соуседзкїй певно не знае); 5) про-
водники попереднихъ: кс. каноникъ Курносъ (зѳ
хлѳпского роду) вѳйтъ Чернецкїй и жиды Кахане,
Meiseles, Barer, Zwerling, Peszenik и т. п. (Дар-
уйте, що треба було ихъ вычислити, бо годѳ
ихъ охрестити коротко). И що-жь зѳ того вый-
шло? Русины воѳ якъ одинъ мужъ, за прово-
домъ своихъ пастырѳвъ, ѳтдали голосы на най-
першихъ 8 рускихъ мѳщанъ, и тїи мимо завяз-
той сподученой борбы хрещеныхъ и нехрещеныхъ
противникѳвъ выйшли яко одной выборчѳ. Але
прошу собѳ теперѳ представити розьяренѳе и
злѳсть жидѳвско-польску! Ко. каноникъ видачи,
що зле иде, выйшовъ лютый передѳ кѳнцемъ и
по дорожѳ не давѳя жадному Русинѳви поцѳлѳва-
ти въ руку. Meiseles (жидъ) выѳѳгъ за кс. ка-
ноникомъ зашѳенный съ крикомъ — по жидѳв-
ски... П. директоръ Виноградскїй зауважавъ:
"Patriocie, nie wybrano ani jednego Zyd'a ani Po-
laka!" Швидко позбиралисѳ розбитїи силы канѳ-
нико-дѳврско-жидѳвскїи и мабутъ зновъ въ по-
мѳшканю кс. викарїи польского постановили за
проводомъ кс. Курносъ и Майзелеса внести про-
тѳстъ а поки-що страшити ѳбдѳйшїихъ мѳщанъ.
Якїйсѳ економъ мавъ выѳити низшого официали-
ста за то, що ѳтдавъ своѳй голосы на рускихъ вы-
борчѳвъ. Такїй терроризмъ! Мы маємо однакъ
повну надѳю, що славнїи мѳщане бѳлокаменецкїи и
при поновныхъ выборахъ стануть якъ одинъ мужъ,
бо то дорога, щобъ уже разъ въ овоѳй хатѳ бу-
ла и своя правда и сила и воля!

Зѳ Сокальщїны доносятъ намъ: У насъ
розвивено агитацїю за правительственнымъ кан-
дидатомъ на широку скалю и кольпортуютъ
наїрѳжнороднїишїи кандидатуры рускїи и польскїи.
При такѳмъ складѳ рѳчей було бѳ порядно, чтобы
рускїй центр. комитетъ оказалъ рѳшуче слово.

Выборчѳ округа выборчого Ярославѳ-
Цѳшанѳвъ запросили проф. Наталя Вахнянина
на день 25 л. мая о 3 годнїи полудни до Лю-
бачева въ цѳлїи выслуханя его политичного испо-
вѳданя. Зачуваемо, що кн. Юрїй Чарторьскїй,
поставленнїй польскимъ комитетомъ центральнымъ

Зѳ моихъ споминѳкъ.

Микола Костомарѳвъ. (Мои згадки про него и его листы.) (Далше.)

Особисто ѳбзнавъ я Костомарѳва въ осени
1865 року, коли я ѳхавъ черезъ Петербургъ зѳ
Воронежа за границу. Я прїйшовъ до него рано
о годнїи 10 1/2, а выйшовъ ѳтъ него у вечерѳ и
не примѳтивъ, якъ той часъ пролетѳвъ! Зустрѳвъ
мене Микола Ивановичъ такъ широ, такъ прїязно,
немѳво рѳдного брата!

Бѳсѳда наша не сходила зѳ народной освѳ-
ты и выдаваня украинскихъ книжокъ за для на-
рода. Але! — шкода працѳ! Передѳ очима у ме-
не лежали списки зѳ такихъ документѳвъ, про
котрїи я и не знавъ! Костомарѳвъ розповѳвъ менѳ
свою бѳсѳду съ министромъ внутрѳннихъ
справъ Вадуевымъ, котрїй стоялъ на тому, що
"выдаванѳ книжокъ для народа — не на часѳ",
и нарѳштѳ заборонявъ ихъ. Документы, про ко-
трїи я кажу, булы и тяжкїи и цѳкавы. Министеръ
Вадуевъ писалъ до министра освѳты, що выдаванѳ
украинскихъ книжокъ — дѳло безбѳзпѳчѳе,
шкѳдливе, и т. и. Найцѳкавѳйшою була записка
Юзефовича, де ѳнъ доводивъ, що самостоятельности
украинской литературы треба стерегтисѳ, якъ
огню, бо пѳдѳ нею лежитъ политичнїи сепара-
тизмъ и польска интрига... (Огѳ двѳ мѳры, выга-
данѳ у Кїевѳ а оголошенѳ въ Москѳвѳ, и досїи
оставляю мѳнѳю супрѳти введена въ украин-

скихъ школахъ початковой науки на украинскѳй
мовѳ! И досїи, коли хто заговорить про се дѳло,
такъ заразъ сучаснїи намъ Говорѳкїи гукають:
Saveant consules! польска интрига!) Самымъ
тяжкимъ бувъ документъ — приказъ министра
Вадуева про заборону книжокъ. Микола Ивановичъ
велики тогдѳ лютувавъ на кїевскїи доносы и поль-
ске повстанье; одначе ѳнъ спѳдѳивалося, що за-
борона украинского слова не на довгїи часъ, що
правительство засѳвѳдитъ, що украинскѳй "сепара-
тизмъ" така жѳ сама клевета, якъ и "польска
интрига" въ дѳлѳ выдаваня украинскихъ книжокъ
и пѳднесѳня украинского письменства.

— А про Свявѳгелїе якъ гадаете? — спы-
тавъ я — пустить, чи нѳ?
— Коли ѳ пустить, дакъ не скоро.
— А то чѳму?
— То разъ, що право выдавати Свявѳгелїе
належитъ синодови, а друге, що одинъ зѳ митро-
политѳвъ подавъ таке мїѳье, що Свявѳгелїе не
слѳдѳ дозволити друкувати въ украинскомѳ пер-
екладѳ, "чтобъ на простонароднїи мовѳ не про-
фанувати евангельскихъ истинъ".

Бѳсѳда переѳшла на Галичану. Для мене и
цѳкаво и интересно було довѳдатся, якого по-
гляду тримавъ Микола Ивановичъ на розвѳй пись-
менства въ Галичинѳ. Въ моихъ замѳткахъ, ко-
трїи я колїишь вѳвъ щѳденно (до 1867 року), за-
писано про сїю рѳчь такъ:

"Въ Галичинѳ трохи не три милїоны Русинѳвъ.
Чѳго-чѳго Поляки не робили и не роблять,
чтобъ зничити Русинѳвъ, обернути ихъ на По-

ляковъ и на латинникѳвъ. Головна борьба щемае
наступити и за для Русинѳвъ нема ничѳи збрѳѳ,
якъ национальна освѳта. Одна она тѳлько може
спасти ихъ. Отся самооборона вымагае, щобъ Ру-
сины сотворили у себе литературу на народнѳй
мовѳ, взявши за основу и мову и литературу,
яка вже е въ Украинѳ — ѳтцуравшии тарбар-
щины "Слова". Языкъ "Слова" не може розви-
вати, а тѳлько задержувати ме национальный и
литературнїи розвѳй галицкихъ Русинѳвъ. Са-
мымъ Русинамъ велики трудно развити потрѳбу
за-для нихъ литературу; тутъ повиннїи прїйти
до нихъ съ запомогою Украинцѳ, — посылати
имъ свои литературнїи творы. Така запомога есть
элементарнїи обовязѳкъ Украинцѳвъ. Навѳтъ ко-
женъ "русскїи" (Велико, Мало, Вѳлорусѳ), коли
для него дороге спасенїе Русинѳвъ, повиненъ,
чимъ може, помагати ихъ национальному розвою.
Не буде у Русинѳвъ национального письменства
на народнѳй мовѳ, — Полякъ и латинякъ про-
ковтнутъ ихъ. Отакїи думки вылививъ менѳ ово-
дня (19 жовтня 1865 р.) Костомарѳвъ".

Зѳ-за границѳ я вертаюся на веснѳ 1866 р.
Зновъ бачивъ ѳ Костомарѳвымъ. Тогдѳ ѳнъ
розпочавъ выдавати ѳ Михайломъ Стасюлевичемъ
"Вѳстникъ Европы". (Про таке выдаванѳ ѳнъ
загадавъ ще въ 1861 роцѳ, але тогдѳ оно не
вышло чѳму-съ.) Микола Ивановичъ прозївъ мене
написати у "Вѳстникъ Европы" статью про Га-
личану. Я було ѳ взявся за неѳ, але незабавомъ
постїгъ мене недугъ, за тымъ зновъ пѳшли перѳ-
ѳады, а тамъ деякїи домашнїи справы, та такъ и

перейшло до 1867 року. Потѳмъ вже не прихо-
дилосѳ писати ибѳла этнографичной выставки въ
Москѳвѳ...

До 1871 року менѳ не лучалося нѳ листу-
ватисѳ, нѳ бачитисѳ съ Костомарѳвымъ; а въ 1871
роцѳ я, бувши въ Петербургѳ, зайшовъ до него
и въ бесѳдѳ говоривъ, що адвокатючи въ Кате-
ринославѳ и що дня бѳльше и бѳльше засѳвѳдчу-
валося въ великѳй народнѳй темнѳтѳ, въ вели-
кѳй потрѳбѳ популярныхъ книжокъ за-для
народа, писаныхъ украинскою мовою, осо-
бново такыхъ, въ котрыхъ народъ ѳбзнавъ-бы
овой права и обовязки. Реформы послѳ крепѳцтва
надали народѳви новїи и значнїи права въ земѳтвѳ,
въ судахъ: въ народа берутъ судей прїясныхъ,
а народъ про те нѳчѳгобсеенко не тямить и не
можетъ такъ якъ олѳдѳ користуватисѳ своимїи пра-
вами, — не тямить, що можна, а чѳго нѳ.

— Що ѳ казати, — мовивъ Микола Ива-
новичъ, — та що вдѳете, коли въ насъ и скрѳвъ
така темнѳта обула, що уое, що нѳ напшнїи по
украински, заразъ вважають за ознаку зрады,
сепаратизму. Одначе треба бѳ пошробувати зновъ
взятисѳ за выдаванѳ книжокъ для народа...

Справдѳ зѳ 1872 року почали зновъ де-не-де
проскакувати украинскїи книжки и мїжъ ничими
пропустила цензура и книжку "Про кары, до
якихъ приѳсуджуютъ мировїи судѳѳ", котрой пере-
кладѳ мы зробили въ 1874 р. ѳ П. Чубинскимъ
и М. Старицкимъ.

За часѳ археологичного зѳѳзду въ Кїевѳ и
дѳвчи бачивъ ѳ Миколою Ивановичемъ и про-

бромъ майже до повночи, по чьмъ каждый роз-
прававшюся, съ доброю гадкою въ серци удаво-
домовъ.

До видѣлу увѣшли; парохъ о. Н. Котляр-
чукъ яко предсѣдатель, управитель школы п. І.
Кубіевичъ яко секретарь, ч. Василь Мотыка яко
містопредсѣдатель, ч. Луць Шмата яко касиеръ,
ч. Олександръ Кашій яко бібліотекаръ, а яко заступ-
ники Іванъ Пилина и Григорій Юзва. Заразъ
выналося много мѣщевыхъ и замѣщевыхъ се-
дьякъ и ихъ жѣнокъ въ члены читальнѣ: въ за-
галѣ читальня мае вже теперъ надъ 70 членовъ,
а буде що-разъ больше. О. Н. Котлярчукъ пода-
ривавъ читальню надъ 100 книжочокъ нашихъ
товариствъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЪЙ.

Австрійско-Угорска Моноархія.

(Русь передвыборчій.) Для 17 с. м. отбу-
ло въ Празѣ збрание нѣмецкихъ мужѣвъ до-
вѣрія съ Чехъ, котре оголосило сего-жъ дня 6-
тозубу до нѣмецкаго народа въ Чехахъ. Збра-
ние те уважаютъ централитичнй органы новымъ
доказомъ жвотности и карности своєї партіи,
ческаго Politik зове его „помянками“ на гробъ у-
покоившаго нѣмецкаго либеральной партіи въ Че-
хахъ. Збралося близко 150 репрезентантовъ нѣ-
мецкихъ округовъ выборчихъ, проводивъ Шпей-
каль. Въ выготвленной отозвѣ зазначено съ жа-
лемъ, що Нѣмцямъ приходится теперъ пережива-
ти въ Чехахъ горькій хвилѣ, мусятъ они выюды
терпѣти унослаблѣня, не допускають ихъ до у-
рядовъ державныхъ, тожъ не диво, що число нѣ-
мецкихъ послѣвъ съ Чехъ муситъ бути значно
менше, якъ давнѣйше. Кандидатовъ пропозова-
ныхъ стюльшимъ комитетомъ приняло збрание
одноголосно; мѣсто давнѣйшихъ послѣвъ: Воль-
фрума, Вальдберга, Винша и Бляшки, котрѣ те-
перъ кандидатуры, поставлено кандидатами: Саг-
мунда, Свободу, Страха и Бендла. Въ концѣ под-
несли Пленеръ и Шпейкаль въ своихъ промо-
вахъ бажанье, чтобы въ жадномъ округѣ не ста-
вавъ одинъ кандидатъ нѣмецкій противъ другому.
Въ чешкомъ округѣ выборчимъ Лана стававъ по-
срець передъ выборами здаючи справу съ сво-
ей дѣяльностію. Бѣсѣда Грѣца мѣстила въ собѣ
строгу критику дѣяльности правитѣля, котра цѣлю
свою, була больше правительственной, якъ
само правительство. Дотично чешского клубу, то
сей не отнѣсь, по гадцѣ Грѣца, въ протилгу ма-
нушого шестилѣтя нѣкихъ большихъ для себе
користей, а голосованье членовъ ея за пранятѣмъ
закона о фидекомисахъ дало доказъ, що стано-
вивше занате нами вошло въ коллизію съ инте-
ресами народа, для котораго маженьеся фиде-
комисовъ въ высокѣмъ степені естъ шкѣдливе.
— Русь выборчій въ самѣмъ Вѣднѣ выво-
дять на кандидатуръ посольскихъ особы не ду-
же малъ для сполученой лѣвицѣ. И такъ пр.
Кронветтеръ и Вальтерскирхенъ, котрыхъ мнуй-
шю кадещию лѣвица приневолила уступати зъ
рады державной кандидують теперъ у Вѣднѣ и
мають за собою велку правдоподобность выбора.
Послѣднього именно завозвало 400 выборчѣвъ пе-
редѣста Альергундъ до кандидатуръ и выло-
до въ тѣхъ цѣляхъ до него депутацию. Для 18 с.
м. отбулось передвыборче збрание въ Леопольд-
штадтѣ, поставлено тутъ кандидатамъ проф. Зиса.
— Кандидатура Баха, про котору згадували мы
давнѣйше, не уступае за порядку дневному въ
вѣсѣ часюныхъ политичныхъ. Бахъ выдѣвъ
выборчу отозву, въ котрой заявляе, що не нале-
жить до нѣкаго сторонничества, а кандидате лишь
для того, чтобы поувѣдати державѣ свой досвѣдъ,
табуть дѣловитною дѣялостью въ политич-
ныхъ и администраційныхъ справахъ. Мѣсто ста-
тиа яку небуды програму заневая Бахъ, що
буде ити дорогою тыкъ чисто австрійскихъ кон-
сервативныхъ засадъ, котрыхъ боронять его по-
литичнй прятель по. Либбахеръ.

(Галицка рада школьна краєва) выбрала въ
наслѣдокъ розпоряджѣня министерства просвѣты
комісію зложеною съ пп. Сачиньского, Герста-
на, Ольшевского, Барановского, Керекярта и
Зоберского, котра мае уложати: засады що до
програмы пѣвденной науки и що до отворѣня но-
выхъ школъ елѣйныхъ и зревдованя науко-
ного плану народныхъ школъ въ загалѣ, а опе-
ально школы выдѣловыхъ, котрѣ цѣлю нового
закона осуществувати мають окремо оь ознакою
промысловую або рѣльничюю отповѣдно до окру-
жностей, въ котрыхъ школу выдѣлову зложено. Комі-
сія мае приспѣшати выконанье своєї задачи
такъ, чтобы ея планы могли ще передъ слѣдую-
чимъ рокомъ школьнымъ затвержденъ бути ми-
нистерствомъ.

(Австрійско-грецкй торговельнй откосини).
Новый кабинетъ грецкй просивъ австрійско-у-
горске правительство о отложеньє переговоровъ
съ сиравъ заключѣня ценовой и торговельной у-
годы мѣжъ Австрією а Грецією, пропонуючи на
позванье сиръ переговоровъ ажъ въ серциню с. п.
аронъ Кальхбергъ, пробувающий теперъ въ тѣхъ
справахъ въ Атонахъ, отъѣде въ наслѣдокъ сего
года въ Константинополь, чтобы тамъ навязати
литично-ценовъ переговоры съ Турцією.

(Краєвий законъ про рыболовлю.) Склика-
ны выдѣловъ краєвий анкета въ цѣли выгот-
вы прокту закона о рыболовль, покѣвчила
отосини народы, рѣшивши головнй засады, на под-
ставѣ котрыхъ мае окладывуватися новый за-
конъ. Яко головнй засады сего закона постанов-
лено: чтобы краєвий воды подѣлено на общары
общарнй и подданной отдѣлы, маючи отановити оди-
ноку державну; чтобы для переведѣня сего по-
става засновано рыбне бюро въ краєвомъ выдѣлѣ,

чтобы на выкупувати набутыхъ вже правъ ры-
боловль, а въ концѣ, чтобы до нового закона вло-
жено постановленя краєвого закона о охоронѣ
рыбъ. По рѣшеню сиръ засадъ мае анкета заня-
тисъ кодификацією прокту.

ЗАГРАНИЦА.

Россия. Отъ довшого вже часу ходять въ
оти, що царь постановивъ прибрати до тецѣрѣш-
ного своего титулу, титулъ царя оередно азійскою
державы. Вѣсть ся вправдѣ доси ще не подтвер-
дилася зъ жадной стороны, але все жьтѣ вказуе
она, яке теперъ пануе въ Россіи усопособленье и
чого собѣ тамъ желаютъ. Прибравше такого ти-
тулу было бы певною демонстрацією противъ Ан-
глии, котрой королева, якъ звѣстно, носить ти-
тулъ цѣсаревны Индїи. Въ Россіи чуягъ нынѣ
дуже добре переаугу руссійскою политикой надъ
англійскою и зъ отой то походитъ, що руссійскоя
праса зъ уваги на положенье, въ якѣмъ нынѣ
Англія супротивъ другая державъ европеичныхъ
находитя, уважае теперѣшню пору за дуже до-
гѣдну и сотворену власною енергією и мудрымъ
поступованьемъ и для того доказуе, що треба ей
отшовдно вызыскати. Тымъ и поясняеся, для
чего цѣла праса руссійскоя домагается ушорно въ
першій ланги управлѣня границѣ надъ Куш-
комъ и залагоджѣня справы Дарданельсѣвъ. По
поводу сего послѣднього пытаня доказуе „Свѣтъ“,
что Россія повинна передовѣмъ зажадати ревизію
угоды зъ 1855 р. и недонустити, чтобы такъ
отшовдно позиція якъ Дарданельсѣвъ позостава-
ла и дальше въ слабыхъ рукахъ Туреччины. „При те-
перѣшныхъ переговорахъ съ Англією — какъ
згадана газета — позыакъ рѣвночасно съ спра-
вою афганскою выплынуло и пытанье дарданель-
ске, было бы на часъ зажадати такъжъ и нашего
права до Дарданельсѣвъ. Мы зовѣмъ готовъ до
того, чтобы нашъ справедливый жадаия пошерта и
овило оружїа. Коли не будемо домагатися нашо-
го права, то прїѣдемъ знову въ такъ положѣ-
нье, въ якѣмъ нынѣ находимосъ“. — Зъ Петер-
бурга донооятъ, что для Азіи центральной мае
бути установленъ оособнй министр, котрому
буде придана рада зложена зъ губернаторѣвъ
провинцій центральной Азіи. Правительство по-
становило утворити такъжъ окреме мини-
стерство для желѣзницъ центральныхъ. — Зъ
Харкова донооятъ, что тамъ отбулася въ одній
домѣ въ ноци зъ 14 на 15 с. м. ревизія и що
позиція хотѣла арештувати якогось чоловіка.
Чоловѣкъ сей боронився завзято револьверомъ,
при чѣмъ убивъ участкового надзирателя поли-
ційного Фисенка а другимъ выстрѣломъ ранивъ
жандарма Вулгакова. Шо було причиною ябной
ревизіи и арештованя згадаюго чоловіка, газеты
россійскй замовчавы. — Сегорѣчний конгя
генсъ новобранцѣвъ вынооситъ 230.000 людей от-
же о 6000 больше якъ минушого року а два
разы больше якъ въ роцѣ 1853.

Нѣмеччина. Кн. Бисмаркъ, котрый, якъ
звѣстно, страдае вже отъ давна на нервовый болѣ-
въ лица занедажъ заразъ по закрытїю парла-
менту такъ сильно, что отративъ зовѣмъ мову.
— Зъ Берлина донооятъ, что цруске правитель-
ство откинуло все кандидатуры духовныхъ на
родности польской на епископство въ Познань;
нимо того неустаютъ волякого рода комбинація.
— До Берлина мае прїѣхати король Бельгіи.
Подорожъ ся, якъ говорятъ, мае бути предри-
нята въ тѣхъ цѣляхъ, чтобы подкувати цѣсарев-
нѣмецкому и его канцлерова за тѣ ихъ заходы,
котрыхъ удалося осунувати нову державу надъ
Конгомъ. Звѣстаетъ, що король бельгійскій принявъ
недавно за згодою ового парламенту титулъ „во-
лодѣтеля свободной державы Конго. — Офиці-
оннй газеты берлинскй кидаютю дуже на соци-
алистичныхъ послѣвъ въ парламентѣ нѣмецкомъ
за те, что они вышли якъ разъ тогда зъ салѣ,
коли предсѣдатель подѣль многодѣтвотвѣ цѣса-
рева, чимъ они въ „подлий оспособѣ“ задемон-
стрували. Немало такъжъ достаетъ отъ сиръ га-
зетъ и ультрамонтанамъ, котрѣ хотятъ 25 с. м.
святкувати роковинъ ланя Григорія VII; се
уважаеся въ Нѣмеччинѣ наругою нѣмецкого цѣ-
сарства.

Англія. „Standard“ донооситъ, что застанъ въ
переговорахъ въ справѣ англо-россійского кон-
фликту естъ причиною великихъ недогѣдностей.
Труднѣсть что до управлѣня границѣ въ Аф-
ганстанѣ откосиня лишь до Зульфяну. Емиръ
жадае, чтобы ся позиция належала до Афганста-
на а Россія домагается знову, чтобы мѣсце се при-
нѣль позостало. Ходять такъжъ вѣсти, что зѣ
взгляду на те, что въ Гератѣ проживае богато
англійскихъ офицерѣвъ, Россія хоче установити
въ Кабули своего агента. — Въ палатѣ послѣвъ
заявивъ Ашлей, что англійско-нѣмецкй комисарѣ
на островахъ Полудневного моря предложили своимъ
правительствомъ оправозданя и поручаютъ
свободу торговль, плавыи и проживаня въ сиръ
сторонахъ. Дальше домагаютю закаузу продаваня
мѣщевымъ жителямъ въ англійско-нѣмецкихъ
колониальныхъ оружїа и горячихъ напытковъ. Такъ
омаю мае заказавать англійскимъ и нѣмецкимъ
подданымъ вывозити оружїе и горячй напытки на
сусѣднй островы, котрѣ не збстають подѣ опѣ-
кою державъ европеичныхъ. — Фицъ-Морисъ за-
явивъ, что переговоры торговельнй съ Ишаниєю
розбавляеся въ наслѣдокъ найновѣйшого постуно-
ваня Ишани и не довели до нѣкаго результата.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации 48 ч. „Алма“ одержали
мы отъ ц. к. прокураторіи державной слѣдуючы
дощевъ: W Imeny Jeho Welyczestwa Cisarja!
С. k. Sud krajewj dla spraw karnych, riszył na pid-
stawі §§. 489 i 493 z. p. k. i §. 37 u. p. szozo

soderzanyje artykuliw umiszczonych w cz. 48 cza-
sopysy „Dilo“ z dnia 30 kwietnia (12 maja) 1885
pid napysom: „Nowyj Projekt na znyszczenie Ru-
sy III“ i pid napysom: „Do sytuacji“ zaklucajzet
w sobi znamena zloczynstwa z §. 65 b: a: z. k. i
prowyny z §. 300 z. k., zatim usprawedlywlena
jest zarjadżena czerez c. k. prokuratora rjadowoho
konfiskata toi czasopysy. Wslidstwije toho riszenya
wzboronene jest dalszoje rozprostranjenje toho ar-
tykulu a zabranuj naklad maje buty znyszczenyj.
Powody. W I inkriminowanym artykuliu usylujet
autor pobudyty do wzbordy i nenawysty tak pro-
tyw administracyi derżawnoy, jako też protiw ne-
rozdilnoi zwiazy derżawy, a w II inkriminowa-
nym artykuliu pobudzaje autor do nenawysty tak
protiw administracyi derżawnoy, jako też protiw
I. E. Minister prezidentowy z powodu jeho uria-
dowoi diatelnosty, w czym mistiat sia znamena zlo-
czynstwa z §. 65 buk: a: z. k. i prowyny z §.
300 z. k. Lwiw 17 maja 1883. — Lid.

— Пресса. еп. дръ Юліанъ Пашевъ выѣхавъ онгоды
до Вѣднѣ и вернеся до Львова доперва въ чет-
верть по Зеленьныхъ Свѣтахъ.

— Комисія вдовичо-сирѣтского фонду архієпархіи
львовской рѣшила удѣлѣти вдовамъ и сиротамъ
по овещенкахъ задатки не въ большій сумѣ якъ
льшь по 2 зр. за каждый манувшій мѣсяць 1885
року.

— Дрѣ Стефанъ Смалъ-Стоцнй, приватный доцентъ
вѣдѣнского университету, именованный надзвы-
чайнымъ профессоромъ русскаго языка и лите-
ратуры на университетѣ въ Червоныхъ.

— Для членѣвъ русскаго Товариства Педагогичного на-
дѣлодала дирекція желѣзницъ черновецкой звыженье
цѣны бѣды о 50% для II и III классы на загалъ-
ный зборъ до Тернопольа. Выдѣлъ товариства про-
ситъ проте своихъ членѣвъ зголошуватюся якъ
найкраще по карты легитимаций на бѣду до
Тернопольа подѣ адресою Ви. о. Вас. Ильничкого,
головы товариства въ „Народномъ Домѣ“.

— Выдѣлъ Русскаго Масна въ Стрыю запрошуе
нынѣшнымъ (окремыхъ запрошенъ не буде розо-
слати) Ви. Родимѣвъ на вечернѣи ѣ, полученей
отъ танцами, котрѣ отбудутю 31 л. т. мая въ
локалы товариства. Початокъ точо о годнѣ 8.
Стрѣй звычайнй. Вогупъ для Ви. членѣвъ и ихъ
роднѣй по 60 кр. отъ особы, для нечленѣвъ по 1
зр. — Отъ Выдѣлу Руо. Касиія въ Стрыю.

— Зъ Тернопольа. Маю честь заиросити Ви. членѣ-
вѣвъ Русской Бурмы въ Тернопольа на Загалъный
Зборъ, котрый отбудеся дня 4 л. червня о 2-гѣй
годинѣ пополуни въ сали громадской рады въ
магистратѣ на 1-ѣмъ поверѣ а на случай не-
предвиджѣнй въ §. 24, о 4-тѣй годинѣ пополу-
ни того-жъ дня. — Отъ Выдѣлу Руской Бур-
мы въ Тернопольа д. 4 травня 1885. Дрѣ В. Лу-
чаковский.

— Зъ Золочева одержали мы слѣдующе оповѣ-
щенье: Въ цѣли несеня моральной просвѣтної
помочи новозавязуючимъ читальнымъ якъ и за-
дла розбужденя духа народнаго въ основанныхъ
уже читальныхъ черезъ отчиты, хоральнй спѣвы,
декламаци и въ потребѣ правну пораду, засну-
вався на Золочѣвциню комитетъ, въ складъ ко-
торого входить Ви. пп. Лонгнѣя Рожанковскій ц.
к. совѣтникъ въ Золочевѣ яко голова и о. К. Вин-
тонякъ, Гургаль, Єзерскій, Конашевичъ, Левиц-
кій, Левюк, Пачовскій, Петршичъ, Подлясн-
кій, Сянкевичъ, Стисловскій, Танякевичъ, Ха-
ракъ яко члены. Упращаетю усиленно Ви. Патри-
отѣвъ, чтобы прїотуленьемъ своимъ окрѣпилъ нашъ
окромий силы. Жадуючъ нашей услуги або
жертвуючъ свои нехай зголоситюся до Ви. п. со-
вѣтванка Лонгнѣя Рожанковского въ Зо-
лочевѣ. Упращасмо умально о повгоренье сего
оповѣщеня у всехъ рукахъ часюныхъ.

— Невѣжество чи жартъ заслужоучій отрогу нага-
ну? Передъ нами лежитъ свѣдѣство убожества
выставлене въ рукоумъ языкѣмъ урядомъ деканаль-
нымъ бережаньскимъ до ч. 123 зъ дня 29 марта
1885 р. для слухателя львовского университету
въ цѣли увольнѣня его отъ уплаты чешского. Въ назу
сего свѣдѣства стоить выразо: „Polecam celem u-
zyskania tańszej jazdy kolejaj.“ Подѣ сими слова-
ми стоить подѣистъ: Mauthner и урядова печатка
отъ напсею: „С. k. Starostwo w Brzeżanach.“
Подаемо сей фактъ, котрый певно не вышовъ
въ наслѣдокъ якогось недогаду, лишь або зъ пе-
знаня краєвого языка, признаного законами др-
жавными, або въ наслѣдокъ нерозважного жаргу,
до вѣдомости Є. Екоц. и Намѣстника отъ проше-
ньемъ о провереньє факту и о отповѣднѣ заря-
дженье подобнымъ возможнымъ случаямъ, чтобы че-
резъ такъ поступованье деякахъ ц. к. урядниковъ
анѣ стороны интересованнй анѣ загалъ русскаго
народа не бувъ змушений добачувати въ сѣмъ
бядужнѣсть чи просте похотванье законѣвъ за-
порученныхъ державою.

— Вечеръ музикально-декламациійнй, устроенный вѣ
второкъ въ „Народ. Домѣ“ въ память зносения
панцины, отбувся дуже добре лишь оь тою вы-
емкою, что отчала часть музыкально-декламацийна,
котру полиция въ послѣднѣй вже хвилѣ передъ
самымъ початкомъ вечера заказала. Вечеръ оей
мавъ устроити первѣтно „Академическй Дру-
жокъ“, але не получивъ — якъ мы вже доно-
сили — позволеня до сего отъ академичного сенат-
ту. Танцѣ выпали дуже добре а чюленнй гоотѣ
забавляеся до позна въ ноци.

— Звѣздъ членѣвъ-основательвъ „Общего рѣльничо-
кредитного заведеня для Галичины и Буковины“
отбудеся для 16 (28) мая с. р.

— Магуръ о польскихъ посахъ. На передвыбор-
чѣмъ зборѣ въ Тарновѣ промовлявъ магуръ Сма-
лецъ, передѣшаннй зъ Струсина, выказуючы
свой поглядъ на потреби краю и на новый выбо-
ры а при томъ выказувавъ якъ то польскй по-
лы воѣма силами стараютюся о мандаты а засвѣ-
ши потому чи то въ соймѣ чи въ радѣ держав-

ной нѣчого не робять. Будучи у Львовѣ подчасъ
оюму днѣ старався достатюся на галерію въ па-
латѣ народъ и прилохувався, якъ тамъ радять па-
нове послы. Ось якъ днѣ се предоставивъ своимъ
слухателямъ: „Секретарь читаетъ новый законъ а
панове послы собѣ розговорюють, не слухаютъ
нѣчого, одинъ бесѣдникъ кричить а панове по-
слы бѣгаютъ, агитують, переходжуютю, сваря-
тъ съ Русинами.“ Русскй послы п. Смалцови дуж-
же сподобалися — слухаютъ пильно всего. —
Зъ сего, що п. Смалець видѣвъ и чувъ въ соймѣ,
де лишь Поляки и Русины радять, заключае
онъ, что то муситъ дѣятюся въ радѣ державной,
де только народѣвъ мае своихъ послѣвъ. „Два-
дцать лѣтъ — какъ онъ — выбраемо та вы-
браемо рѣжныхъ послѣвъ, а ту въ краю чимъ разъ
гѣрше. П. Стадичнй обѣщавъ, что урегуджѣ Ду-
наецъ — та такъ урегуджувавъ, что вода все за-
брала.“ Бесѣдникъ закончивъ свою рѣчь тымъ,
что треба бы, чтобы вже выборы такъ удалося,
чтобы въ краю было лѣпше. Такъ то повиннй ду-
мати та робити и русскй выборѣвъ и выбирати
лишь своихъ русскихъ послѣвъ та и то людей та-
кихъ, котрѣ бы съ хѣстою для ового краю и на-
роду могли и хотѣли працювати.

— Интронизация лат. архієп. Северина Моравско-
го отбулася въ недѣлю дня 17 с. м. Торжество
интронизациі розпочалося о 8 год. рано въ костелѣ
Доминиканѣвъ. Точно о бы годнѣи явився въ
костелѣ архієпископъ а при входѣ приватѣвъ его
инфулатъ ко. Моссиагъ съ капитулою. По тихѣй
службѣ божей въ костелѣ Доминиканѣвъ выру-
шивъ похѣдъ до лат. катедрѣ, Голоска и др.
оттакъ монахи вохъ чяновъ, духовенство свѣт-
ске, капитула руска и дрменьска. За сими посту-
пали еп. Дунаевскй, сурганѣвъ перемыскй ко.
Лобозъ, викарій капитулы Гвиздонъ, инфулатъ Кор-
ничскй зъ Черновець, еп. дръ Пелешъ и архієп.
Исаковичъ. Побѣчь архієпископа Моравского ишли
Прео. митроп. Сембратовскй и еп. Дунаевскй.
За ними поступала рада мѣста и профессору уни-
верситету. Похѣдъ заключала сторожа пожарна.
Войско не брало жадной участи въ похѣдѣ, по-
заявъ архієпископъ Моравскй самъ собѣ того не
бажавъ. Церемонія въ катедрѣ отбулася въ по-
добнй оспособѣ, якъ и при интронизациі русскаго
митрополита. Палиомъ вложивъ на архієпископа
и отбравъ отъ него прїюгау еп. Дунаевскй. По
торжествѣ о 1 год. удався архієпископъ Морав-
скй до монастыря Сестеръ Милосердія, де бувъ
даный его коштыгъ обѣдъ для 100 убогахъ; ар-
хієпископъ самъ имъ ослуговувавъ. По обѣдѣ по-
ѣхавъ оттакъ архієп. Моравскй до малой сем-
нарїа, де его повитавъ ректоръ Клясовъ а зъ от-
осы поступивъ до духовной семинаріи, де знову
повитавъ его ректоръ Манаотерскй съ питомца-
ми. О 5 год. отбувся оттакъ въ монастыря До-
миниканѣвъ пиръ на 250 ообѣвъ. Въ пирѣ взяла
участъ: Головокомандуючій ген. кн. Виртемберг-
скй, намѣстникъ Залескй, митроп. Сембратовскй,
архієп. Исаковичъ, епископы Дунаевскй, Лобозъ
и дрѣ Пелешъ, кн. Турнь-Такоскй, бар. Шенкъ,
дрѣ Смолька, президентъ мѣста Львова Домбров-
скй, директоръ почты Шифферъ, сов. дрѣ Деци-
кевичъ, ректоръ политехники дрѣ Медведскй, о.
Сѣвгалевиць и м. п. Зъ духовенства чернецо-
го былъ запрошенъ все провинціалы рѣжныхъ мона-
стырѣвъ галицкихъ кромѣ о. Сарницкого. На тор-
жество надѣшлю такъжъ богато телеграмѣвъ а
межи иншими отъ еп. Солецкого, отъ капитулы
краковской, отъ о. Ерсона Костецкого, гр. кат.
пароха въ Збаражи, отъ бурмистра Воровского,
зъ рѣдного мѣста Подгаецъ и т. д.

— Отъ п. Подолянина, автора допсы въ ч. 45
„Дѣла“, одержуемо заявленье, что днѣ дотично
читальнѣ въ Суправѣвцѣ и тамошного пароха, Воч.
о. Л. Копертиньского хабно бувъ понформова-
ный, отже и замѣтъ поднесоный противъ о. Л.
Копертиньского нынѣ самъ уважае безъосновнымъ.

— Сензациійнй случай. Пашутъ намъ: „Подаю
до вѣдомости оумный и характеристичный фактъ,
якй лучшися въ салѣ Манаотеръ, повѣта ка-
менецкого. Жидъ-арендаръ подыбавъ въ лѣбѣ
случаю 7-лѣтню хлопчину Федя Дрозда, оспро-
ту, котрый пасучи корову усунуъ подѣ дере-
вомъ, и на томъ-же хлопчинѣ предричавъ риту-
альну операцію... Подѣчасъ операція хлопчина про-
будився и побачивъ жидъ смѣючюгося и швидко
отъ него утѣкаючого. Не можна ообѣ предоставити
большихъ мукъ, якй терпѣтъ тая дитина.
Хлопчину лѣчитъ дрѣ Подлевокй зъ Радехова.
Справа отдана до оуду. За правдоотѣ факту
прїймаю отвѣчалнѣотъ на себе — Н. Н.“

— Въ Городиловѣ подѣ Золочевымъ завязалося и
открылася читальня отараньемъ о. Николая Па-
човского и тамошныхъ селянъ.

— Конгрѣсъ полуднево-славянскй. Хорватска ака-
демія наукъ въ Загребѣ постановила була окли-
кати въ мѣсяцю вересню конгрѣсъ Славянъ, але
правительство не дало до сего дозволу. Для 15
с. м. заинтерешловавъ въ соймѣ по. Черковичъ
бана, чи звѣстно ему, что академія постановила
заказъ правительства обѣдти и що въ такѣмъ
случаю думае зрѣбити. Банъ отповѣвъ, що въ
нѣкай оспособѣ не дозволитъ, чтобы заказъ пра-
вительства бувъ нарушеннй.

— Ситуация въ Европѣ поѣла „Карпата“. „Карпаты“
нише: Вѣдъ Европы ничего занимательного.
Миръ обладаеъ, и военныи отихія умиряютюся,
такъ какъ — ни людей, ни грошей. Россія мо-
рально покорена, — Англія такъже потерла силъ,
— а Франція толькы чтобъ сама собою могла вла-
дѣти. Нѣмечина и Угро Австрія въ союзѣ пре-
муществуютъ надъ прочими.

— Дрѣбнй вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадамъ
Пуотомыты, пов. львовского 100 зр.; Жукотынъ,
пов. турчаньского 100 зр. а громадѣ Якторѣвъ, пов.

